

Ako ste sa podieľali na vzniku rozhlasovej a televíznej verzie príbehu o Mimi a Líze?

V tomto projekte som prepožičala svoj hlas viacerým postavičkám. V jednej časti seriálu som robila napríklad liany, ale aj speváčku, ktorej hlasivky napadne vírus. V nových častiach, ktoré si zatiaľ mali možnosť pozrieť a vypočuť len účastníci festivalu, som narozprávala starú hrdzu.

Mimi a Líza je jedno zo sprievodných podujatí festivalu, ktorého ste sa zúčastnili. Môžete nám prezradiť ako prebiehalo?

Zúčastnila som sa besedy s deťmi v Moravoch nad Váhom. Bolo to fantastické stretnutie so 7 – 8 ročnými deťmi, ktoré ako bolo vidieť, čítali s pani učiteľkami knižku Mimi a Líza. Poznali všetky príbehy, vedeli aké dievčatká sú Mimi a Líza. Vedeli tiež, že Mimi má zavreté očká, teda nevidí a je trošku iná ako väčšina detí. Poznali aj Lízu, dievčatko, ktoré vidí všetky veci a udalosti okolo seba farebnejšie, má bohatú fantáziu a pomáha Mimi vidieť svet. Naopak Mimi učí Lízu vnímať okolie inými zmyslami než je zrak, napríklad hmatom, čuchom či prostredníctvom zvukov. Veľmi páči myšlienka ako si dievčatká navzájom pomáhajú a ako si odkrývajú svety práve tými svojimi „silnými zmyslami“.

Podujatie, o ktorom ste rozprávali sa konalo v Moravoch nad Váhom. Aká atmosféra panovala na prezentácii rozprávkového príbehu o Mimi a Líze?

Bolo to výborné. Katka Kerekesová vymyslela pre deti rozličné hry. Stretnutie moderoval Dado Nagy, ktorý vysvetlil aký projekt je Mimi a Líza. Deťom prezradil, že ide o televízny a rozhlasový seriál a tiež o knižku. My sme sa im zas snažili ukázať, aké to je keď niekto nevidí. Pýtali sme sa či poznajú medzi sebou niekoho takého. Spomenula som im, že inakosť nás nemá viesť k tomu, aby sme kritizovali alebo zosmiešňovali niekoho, kto je iný než sme my. Či je iný vo forme hendikepu alebo povedzme odlišnej inej rasy. Nemá nás to viesť k tomu, aby sme sa človeku vysmievali, ale aby sme najskôr, prv než začneme reagovať negatívne, začali rozmýšľať čo tento človek prežíva a aké to je. Mali by sme v ňom hľadať poučenie, možnosť pomôcť alebo zobrať si niečo z jeho skúseností. Deti na podujatí krásne spolupracovali, zaujali ich hry kde inými zmyslami zisťovali čo je ukryté v papierovom vrecúšku. Vytvárali sme tiež rôzne zvuky, napríklad prostredníctvom igelitu sme napodobňovali zvuk mora. Bolo to pre mňa veľmi obohacujúce stretnutie.

Všetko toto sa deje ako súčasť festivalu Zázračný oriešok. Kniha v rozhlase – rozhlas v knihe. Ako vnímate myšlienku a poslanie tohto rozhlasového festivalu?

Festival Zázračný oriešok poznám od jeho vzniku. Dokonca som s rozprávkami o Pánovi Áčikovi od Janka Uličianskeho už dávnejšie získala na tomto festivale ocenenie. Už vtedy sa mi myšlienka Kniha v rozhlase – rozhlas v knihe páčila. Osobne mám veľmi rada tvorbu pre deti, aj rozhlas ako taký. Som všetkými desiatimi za to, aby toto podujatie bolo možno aj každý rok, nie len každý druhý, ako je tomu teraz.